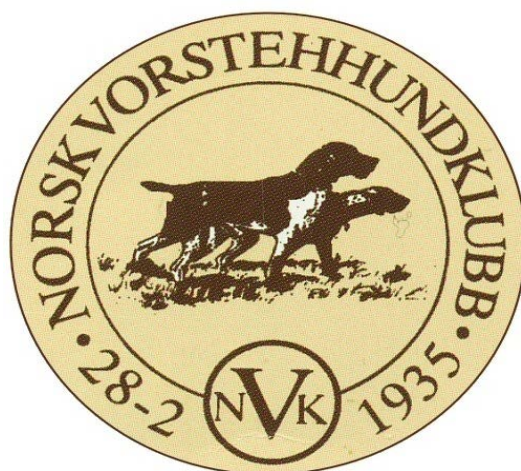

Rasebeskrivelse med kommentarer

VORSTEHUND – Langhår

NORSK VORSTEHUNDKLUBB

EKSTERIØRDOMMERKONFERANSEN 2013

Eksteriørbedømmelse av langhåret vorstehhund

NVK's kommentarer til standarden og bedømmelsen

Rasebakgrunn

Den langhårete vorstehhund er som de andre kontinentale fuglehundrasene en allsidig jakthund, med evner og eksteriør velegnet for å tåle mange forskjellige oppgaver og varierende jaktforhold. Som rase er den utvilsomt den eldste og mest reinavla av de tyske stående rasene. Den første rasebeskrivelsen ble laget i 1879, mens den første komplette standarden ble framlagt i 1897 av Baron von Schorlemer.

Rasens opprinnelse går langt tilbake og involverer bl.a Wachtelhunden, men det finnes også innflytelse fra engelske raser, bl.a Gordonsetter. For øvrig har rasen mange felles aner og fellestrekk med Grosse Munsterlander og det har i mange tilfeller vært godkjente kryssparringer mellom de to rasene. I Skandinavia er rasen relativt ung. De første eksemplarene kom til Sverige i midten av 1970-åra og derfra kom de første til Norge i slutten av 1970-åra. Det tok tid før det ble satt i gang noe avl på rasen i Norge, men de senere 10-15 åra har vi hatt i gjennomsnitt 3-4 kull/år – maks 6 kull i de ”beste” åra.

Eksteriøre hovedtrekk

I prinsippet er rasens kroppslige oppbygging identisk med dens strihåra og korthåra ”fettere”. Det vil si at kroppens proporsjoner, størrelse og helhetsinntrykk er helt sammenlignbart med disse, men det finnes likevel en del særtrekk og spesielle momenter som man bør merke seg ved bedømmelsen av rasen.

Helhetsinntrykk

Kraftig, men edel og spenstig. Tørre konturer, kjønnspreg.

Hode

Kraftig, med tilstrekkelig bredde, myke linjer, med stopp.

Øyne

Godt sluttede øyelokk, uten tendenser til entropion eller ektropion. Ønskelig farge er mørk brun, men vi ser i dag mange langhårete vorstehunder med ganske lyse øyne. Avlsrådet legger ikke stor vekt på dette.

Ører

Behåringen på ørene skal være rett eller lett bølgete og på voksne hunder så langt at det skjuler ørets nedre kant. På unghunder vil håret ikke rekke nedenfor ørets nedre kant.

Bitt

Kraftig saksebitt uten luker og feil

Hals

Kraftig, men edel – ikke for kort

Forpart

Skulder godt festet til kroppen, godt vinklet.

Dypt bryst, noe opptrukket buklinje uten å være oppknepen.

Rett rygg, kan ha en svak markering av nyrepartiet.

Svakt fallende kryss.

På helt kvadratiske hunder må man være særlig kritisk til lemmevinkler og kryssvinkel. Svakt rektangulære hunder foretrekkes.

Bakpart

Mellomfot og haseledd godt vinklet, god lårbredde. Vær spesielt oppmerksom på hunder som er dårlig vinklet bak. Utviklingen for rasen går i rett retning, men frem til i dag har spesielt noen hannhunder vært for steile bak.

Poter

Godt sluttede, med solide, elastiske tredeputer uten sprekkdannelser av betydning.

Hale

Ansatt i ryggens forlengelse eller litt lavere. Bæres ikke buet over ryggen. Halen skal ha fane, som skal være lengst midt på halen.

Hårlag

Standarden legger stor vekt på hårlaget som skal være tett, med underull og danne faner på benas bakside og på halen. Hårlaget skal følge kroppens konturer, ikke kruse eller krølle. Dekkhårene på kroppen bør ikke være tynne og silkeaktige, men heller litt grove og samtidig elastiske. Det lyse håret vil ofte være en del lenger enn det brune.

Farger

Alle fargekombinasjoner som er godkjente på de andre vorsteh-rasene, med unntak av svart i alle kombinasjoner.

Vær oppmerksom på hunder som nesten er helt hvite. I Danmark er det gitt CK til hunder som i tillegg til hvit kropp har nesten helt hvitt hode. Avlsrådet mener at det i følge standard ikke skal gis topp premie. Vi diskuterer også om det **skal** gis premie til LV som er nesten 100 % hvit og viser til den engelske versjonen av standard der det står følgende om diskvalifiserende feil: ”Head: Dogs with heads diverging from breed type”. Hunder med helt eller nesten helt hvitt hode i tillegg til nesten helt hvit kropp er ikke rasetypiske.

Vi mener hunden skal ha brunt hode og kan ha hvite tegninger som stjerne eller bliss.

I den engelske versjon av FCI-standarder står det til slutt nevnt følgende:

”Occasionally fawn markings may occur as a very old throw-back to the Hounds” – dette er i den norske utgave oversatt med “gulbrun farge kan forekomme i sjeldne tilfeller”. Dette mener avlsrådet er feil oversetting av orda fawn markings som bør oversettes med **lysebrune** tegninger. Det er referert til Hounds som er hundene som blir brukt på revejakt og disse har gulbrune farger.

Størrelse

Hanner: 60 – 70 cm, idealstørrelse: 63-66 cm

Tisper: 58 – 66, idealstørrelse 60 – 63 cm

Sluttkommentar

Rasen er relativt fåtallig og selv om man forsøker å holde en norsk/nordisk retning på den avl som foregår her i landet er andelen importerte hunder og avkom etter importerte hunder så vidt stor at dette selvsagt setter sitt preg på rasen, som kan framstå som mindre homogen enn ønskelig.

Obs! Vinkler; noen hunder har bratte og korte kryss, ofte kombinert med dårlig knevinkel. Det er langt mellom de virkelig gode, så det må ikke tas for hardt i på dette punktet, men det

er viktig å fremheve de hundene som har gode vinkler og gode bevegelser. Noen hunder, særlig hannhunder kan bli for tunge i bein- og kroppsbygning. Dette kombineres ofte med tunge og klumpete hoder. Dette bør anmerkes og få konsekvenser for premiegraden, avhengig av hvor utpreget det er.

Grov, tung hannhund. Denne er 70 cm + og veier 40 kg +, i tillegg er den på grensen til å være overbygget.

Obs! Hannhunder som har rikelig hårlag kan virke kraftigere enn de egentlig er. Hunder som går utenfor de angitte yttergrensene for størrelse, særlig de øvre grensene, skal gis 0 pr. eller høyst 3. premie avhengig av hvor mye de overskrider. Hunder i nedre grense som ellers beholder rasepreget og ikke blir spede, kan gis høyeste premiegrad.

En typisk unghund med alt for lite kroppsmasse og brystdybde og den savner forbryst. Ellers relativt bra vinklet.

Langhåret vorstehhund:

FCIs rasenr. 117 av 25.10.2000, norsk oversettelse gjeldende fra 20.11.2001

<u>Opprinnelsesland:</u>	Tyskland
<u>Hjemland:</u>	Tyskland
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Kraftig, muskuløs, dypstilt med harmoniske linjer. Mindre hunder må ha mye kroppsmasse. For kraftige og tungbyggete hunder uønsket.
<u>Adferd/temperament:</u>	Stabil, rolig, behersket. Vennlig og lettført.
<u>Hode:</u>	Snuteparti og skalle like lange. Det må legges særlig vekt på et langstrakt og edelt hode.
<u>Skalle:</u>	Svakt hvelvet
<u>Stopp:</u>	Svakt markert
<u>Nesebrusk:</u>	Brun, små skimmeltegn tillatt
<u>Snuteparti:</u>	Svakt buet neserygg, ikke for smal

<u>Lepper:</u>	Ikke for store og hengende
<u>Kjever/tenner:</u>	Ikke for spede kjever. Kraftige tenner, komplett tannsett. Saksebitt.
<u>Kinn:</u>	Ikke for utpreget
<u>Øyne:</u>	Brune, så mørke som mulig. Godt sluttede øyelokksrender uten synlig rød blinkhinne. Verken for dyptliggende eller utstående
<u>Ører:</u>	Ikke for lavt ansatt. Svakt foroverdreid
Hals:	Kraftig og edel, uten løs halshud. Ikke for kort. Går harmonisk over i brystet
<u>Forlemmer:</u>	
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Sett forfra, skal overarm, underarm og håndledd danne en tilnærmet loddrett linje.
<u>Skulder:</u>	Godt tilliggende. Meget god vinkel mellom skulderblad og overarm.
<u>Albue:</u>	Godt tilliggende
<u>Mellomhånd:</u>	Lett skråstilt
<u>Poter:</u>	Harde, kraftige tredeputer
<u>Kropp:</u>	
<u>Overlinje:</u>	Manken noe høyere enn krysset. Rett, stram, ikke for lang
<u>Lend:</u>	Meget muskuløs
<u>Kryss:</u>	Langt, moderat fallende
<u>Bryst:</u>	Markert forbryst, bred og dyp brystkasse. Rekker minst til albuene
<u>Hale:</u>	Bæres ikke for høyt. Bør bæres horisontalt, siste tredjedel lett oppoverbøyet.
<u>Baklemmer:</u>	
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Sett bakfra danner hoftebena, over- og underlåret og mellomfoten en loddrett linje
<u>Haser:</u>	Meget godt vinklet

Poter: som forpotene

Bevegelser: Jordvinnende, godt fraspark

Hud: Stram, uten folder

Pels:

Hårlag: Det legges stor vekt på korrekt hårlag. Verken for rikelig eller for kort pels. Godt tilliggende 3,5 cm (3-5 cm i forrige utgave av standarden – sjekk) lang pels på rygg og sider.

Lengre på halsens, bryst og buk

Buk: godt behåret

Ører: bølget og med beheng

Hale: god fane, pels til halespissen

Bakside av forbeina: beheng

Baksiden av bakbeina: beheng (bukser)

Under haseleddet: betydelig kortere, for mye beheng ikke ønsket

Pelsen mellom tærne tykk og kort

Hodet: betydelig kortere, men lengre enn hos korthåret vorstehhund. Hårtufser på hodet uønsket

Kropp: glatt, fast, rett eller lett bølget, godt tilliggende. Tykk med god underull

Farge:

* Ensfarvet brun

* Brun med hvite eller skimlete avtegninger (særlig på bryst og poter)

* Mørkskimlet (med større eller mindre mørkebrune felt; brunt hode, evt. med hvit snipp, stjerne eller bliss

* Lysskimlet (med større eller mindre lysebrune felt, brunt hode, evt. med hvit snipp, stjerne eller bliss

* Forell-skimlet (mange små brune flekker på hvit bunn, brunt hode, evt. med hvit snipp, stjerne eller bliss

* Brun og hvit, enten rein brun/hvit eller med ganske små flekker (større brune felt, med sadel eller mantel; brunt hode, evt. med hvit snipp, stjerne eller bliss

* Gulbrun farge kan forekomme i sjeldne tilfelle

(**merknad:** "Occasionally fawn markings may occur as a very old throw-back to the Hounds")

Størrelse og vekt:

Mankehøgde:

Hannhunder: ideal 63 – 66 (min 60 cm – maks 70 cm)

Tisper : ideal 60 – 63 (min 58 cm – maks 66 cm)

Normalvekt hanhunder ca. 25-30 kg, tisper 22-25 kg

En ung hannhund av god type, godt vinklet, 65 cm og 28 kg

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

Feil:

Øyne: lyse rovfugløyne, skråstilte øyne
Ører: ikke tilliggende til kinnene, hårløse ørespisser
Overlinje: hengerygg, karpelend, overbygget
Bryst: tønneformet eller for smal
Hale: ringlet hale, krok hale
Forbein: åpen skuldervinkel, for steil mellomhånd
Bakbein: kuhasa, hjulbeint
Poter: sprikende poter, katte- eller harepoter
Pels: langt skjegg, buskete øyebryn, kruset pels

Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.
Helhetsinntrykk: Manglende beinstamme og utilstrekkelig muskulatur
Hode: utypisk hodeform
Øyne: innovervridde eller hengende øyelokksrender

OBS! ELIMINATING FAULTS :

- Head : Dogs with heads diverging from breed type.

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Fargevarianter i langhår vorsteh:

Brun og hvit

Brunskimmel

Heilbrun med brystfleck (tysk)

Mørk skimmel/brunskimmel

Lys skimmel

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard

NKK 2001